

קן בֵּית הַמִּדְּרָשׁ

מפני מי שירא שמא יתרגנו: ב. (י') * ואם שכח להניח ציצית ותפלין וכול' להפסיק (סו) בין הפרקים להניחם, ויברך עליהם: הגה נ"ש אומרים שלא לברך עליהם עד אחר התפלה, והכי נהוג לענין (סו) טלית (בית יוסף): ג. (י') * ולקדיש ולקדשה (סו) ולברכו (ש) מפסיק אפלו באמצע (סו) הפסוק, וכן למודים, אבל לא יאמר אלא (סו) תבת מודים (סו) בלברך. הגה וכן בברכו לא יאמר יתברך וישתבח כו'. נ"ש אומרים דאמן שעונין אחר ברכת ה'אל (סו) (סו) הקדוש ואחר שומע תפלה יש לו דין קדשה ויכול לענות אותם בקריאת שמע, וכן עקר. ולכל (סו) הני מלי פוסקים מכל שפן באומר (סו) (סו) תחנונים (תשובת הרשב"א): ד. * כהן שהיה קורא (סו) קריאת שמע וקראוהו לקרות בתורה, נ"ש מי

שְׁעָרַי תִּשׁוּבָה

לא יכו'. ודינו הוא ככל בתפלה, לקמן בסיומן קד': ב (יד) אם שבת. או שהיה ים אגוס, שלא היה לו ציצית ותפלין מתחלה: (טו) בין הפרקים. ואם נזדמן לו באמצע הפרק, שהיה מלהניחם עד בין הפרקים כדי שהיה יוכל לברך עליהם. והני מלי אם נזדמן לו באמצע ברכת יוצר אור או אהבה רבה. אבל אם נזדמן לו תפלין באמצע קריאת שמע גיית תפך, כי כל תפך ותפך של קריאת שמע מצוה שהיה עליו תפלין, והתנהג תהיה בברכה ופרק אגוס: (טז) טלית. בציצית ים אינו תולכת בגרא, שעל אץ לו טלית פטור מציצית ויובל לקרות קריאת שמע בלי ציצית, על כן מקרי הפסקה על ידי הברכה, אבל תפלין דהוא תובת הגוף, וגם בלתי התפלין הוא כמעיד עדות שקר בעצמו תס ושלום, שאומר וקשרתם ואינו קושר, על כן נקטין בדעה הראשונה דלא תשיבא הפסק. וכל זה לענין הברכה, אבל להבישה לבדה מחר, ולאחר התפלה ימשמש בציצית ויכו'. ומשמע בבית יוסף דאפילו באמצע הפרק מחר להבישה, לבד מפסק ראשון של קריאת שמע. ובתב הפרי מגדים דהכי נקטין בהכרעת הרמ"א. והיכא שיש צוה יושב בבית הנכנס ומתבייש לישב בלי טלית. כלי עלמא יוכל לברך עליו בין הפרקים:

שער המצות

ליום עמוד הדומים: יום ג כסלו משפח • שור"ק ח חשוון משפח • יום א יר משור משפח • יום ב ב אלול משפח • יום ג כו אב משפח